

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 april 2011 om Danmarks åtgärder till förmån för TV2/Danmark (C 2/2003) i den mån det i beslutet slås fast att de granskade åtgärderna utgör statligt stöd som omfattas av artikel 107.1 FEUF (punkterna 101 och 153 samt första stycket i avsnitt V Slutsats)
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 april 2011 om Danmarks åtgärder till förmån för TV2/Danmark (C 2/2003) i den mån det i beslutet slås fast
- att alla de granskade åtgärderna utgjorde nytt och därmed anmälningspliktigt stöd (punkt 154 och första stycket i avsnitt V Slutsats)
- att de licensmedel som under perioden 1997–2002 överfördes till TV2 och som TV2 därefter överförde till regionerna utgjorde statligt stöd till förmån för TV2 (punkt 194), och
- att de reklamintäkter som under perioden 1995–1996 och när TV2-fonden lades ned överfördes från fonden till TV2 utgjorde statligt stöd till förmån för TV2 (punkterna 90, 92, 193 och 195 inklusive tabell 1).

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att det angripna beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF, artikel 14 FEUF och Amssterdamprotokollet. Sökanden anför härvid följande:

- Sökanden mottog inte statligt stöd, eftersom de granskade åtgärderna inte gav TV2/Danmark någon fördel i den mening som avses i artikel 107 FEUF, utan endast utgjorde vederlag för de offentliga tjänster som TV2/Danmark tillhandahållit. Kommissionen använde inte Altmavillkoren i enlighet med deras andemening och syfte och gjorde en felaktig bedömning när den fann att det andra och det fjärde av dessa villkor inte var uppfyllda.
- Det påstådda stödet till fördel för TV2/Danmark i form av licensmedel och undantag från bolagsskatteplikt utgjorde inte nytt stöd i den mening som avses i förfarandeförordningen ⁽¹⁾, eftersom det var fråga om system som grundlades innan Danmark blev medlem i EU.
- Licensmedel som via TV2/Danmark överfördes till TV2-regionerna under perioden 1997–2002 kan inte kvalificeras som statligt stöd till förmån för TV2/Danmark, eftersom TV2/Danmark inte var den verkliga mottagaren av dessa medel.

- De medel som överfördes från TV2 Reklame A/S till TV2/Danmark via TV2-fonden och som hänförde sig till reklamförsäljning utgjorde inte statligt stöd, eftersom det var fråga om betalning för att TV2/Danmark visat reklamen i sina sändningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 2 januari 2012 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-1/12)

(2012/C 80/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues och J. Gstalter)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i sin helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2011) 7808 slutlig av den 24 oktober 2011, enligt vilket kommissionen förklarade att de franska myndigheternas planerade omstrukturingsstöd till SeaFrance SA, i form av kapitaltillskott och lån från SNCF till SeaFrance, var oförenliga med den inre marknaden.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF när den har funnit att frågan huruvida SNCF:s två lån var förnuftiga skulle bedömas tillsammans med undsättnings- och omstrukturingsstödet. Denna grund består av två delar:

- I första hand har kommissionen gjort en felaktig tolkning av förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i mål T-11/95, BP Chemicals mot kommissionen (REG 1998, s. II-3235).

- I andra hand har kommissionen tillämpat nämnda dom från förstainstansrätten på ett felaktigt sätt.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF när den, för fullständighetens skull, konstaterade att de franska myndigheterna inte kunnat visa att de två lånen som SNCF avsåg att lämna, bedömda var för sig, var beviljade till marknadsränta. Denna grund består av två delar:
- Kommissionen har för det första felaktigt underlåtit att beakta meddelandet från kommissionen av den 19 januari 2008 om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽¹⁾, beträffande de två lånen i fråga.
- Kommissionen har för det andra oriktigt ansett att räntan på lånen i fråga skulle vara omkring 14 procent för att vara förenlig med marknaden.
3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning och gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den funnit att undsättnings- och omstrukturingsstödet var oförenligt med artikel 107.3 c FEUF tolkad mot bakgrund av riktlinjerna för undsättnings- och omstrukturingsstöd.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 345 FEUF, enligt vilken fördragen inte i något hänseende ska ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.

⁽¹⁾ EUT C 14, s. 6.

Talan väckt den 9 januari 2012 — Interbev mot kommissionen

(Mål T-18/12)

(2012/C 80/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Morrier och A. Bouviala)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2011) 4923 slutlig av den 13 juli 2011 angående avgifter till förmån för INTERBEV (statligt stöd SA 14974 (C 46/2003) — Frankrike), ännu ej publicerat i *Europeiska unionens officiella tidning*, i den mån kommissionen fann att den verksamhet som bedrevs av INTERBEV mellan åren 1996 och 2004, dels såvitt avser området för reklam, säljfrämjande åtgärder, tekniskt stöd samt forskning och utveckling, dels såvitt avser de utvidgade frivilliga avgifterna för att finansiera denna verksamhet, vilka statliga medel utgjorde en del av ovan nämnda stödåtgärder, skulle anses utgöra statligt stöd,
- alternativt, ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2011) 4923 slutlig av den 13 juli 2011 angående avgifter till förmån för INTERBEV (statligt stöd SA 14974 (C 46/2003) — Frankrike), ännu ej publicerat i *Europeiska unionens officiella tidning*, i den mån det anmodar nationella domstolar att bevilja återbetalning av utvidgade frivilliga avgifter (det angripna beslutet, punkterna 201 och 202),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: I denna grund görs gällande en otillräcklig motivering av det angripna beslutet med hänsyn till kraven i artikel 296 FEUF och i synnerhet villkoren angående i) en selektiv ekonomisk fördel till förmån för aktörer inom branscherna för nötkreatur och oxdjur, ii) att den verksamhet som bedrivits av sökanden hade statligt ursprung, iii) en snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna och iv) ett fastställt samband mellan den verksamhet som bedrevs av sökanden och de utvidgade frivilliga avgifterna, även kallade obligatoriska frivilliga avgifter, som påfördes mellan åren 1996 och 2004.
2. Andra grunden: I denna grund görs gällande ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF med åberopande av följande skäl:
- Staten var inte ansvarig för den verksamhet som bedrevs av sökanden mellan åren 1996 och 2004 och de utvidgade frivilliga avgifterna som finansierade verksamheten utgjorde inte statliga medel som den franska staten vara ansvarig för.
- Den verksamhet som bedrevs av sökanden mellan åren 1996 och 2004 utgjorde inte en ekonomisk fördel riktade till en eller flera mottagare.
- Den verksamhet som bedrevs av sökanden mellan åren 1996 och 2004 påverkade inte, och inte heller potentiellt, konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.